Where the lender requires the security

במלוה צריך למשכון –

OVERVIEW

The גמרא is now saying that ר"א ור"ע agree with רב יוסף, however they are arguing in a case of מלוה צריך, whether he is a "ש" or a ש"ה. There is a dispute between רש"י and the ר"ם as to the meaning of מלוה צריך למשכון.

פירש בקונטרס¹ להשתמש -

explained that מלוה צריך למשכן means that מלוה needs it to use it, and deduct the value of the usage from the loan.

תוספות responds to an anticipated difficulty:

ואין להקשות לפירושו דאמאי קאמר לעיל (דף פא,ב) מתניתין דלא כרבי אליעזר -And one cannot ask according to פרש"י, why does the גמרא state previously that our משנה (which maintains that ש"ש is not according to ר"א (who maintains that he is a מ"ש") -

נוקי מתניתין באין צריך למשכון -

Let us establish the משנה in a case where the מלוה is אין צריך למשכון, therefore he is מ"ש since all agree with רב יוסף, and the case of "ע"ש (where he is a "ש"ש) is where מלוה צריך למשכון!

responds:

- ⁴דסוגיא דשמעתין דלעיל אתיא אליבא דרבה דקיימא לן כוותיה דסוגיא

For the מתניתין דלא כר"א previously (which stated מתניתין דלא כר"א), is according to הלכה, since we have established the הלכה like him –

תוספות offers another explanation why the משנה cannot be discussing באין צריך למשכן: 5

-⁶אי נמי אי מתניתין איירי באין צריך לא הוה פליג רבי יהודה

Or one can also say; if the משנה (which maintains ש"ש is in a case) is in a case

¹ See רש"י בד"ה במלוה who (seemingly) explains that אר"א maintains that the מצוה is not doing a מצוה since (as the גמרא states) להנאתו מתכוין, therefore he is a ש"ש, while הוא maintains that he is still doing a מצוה, so he is a "ש"ש, so he is a

 $^{^2}$ הוספות is referring to the ממרא פב,א on ממרא which concluded אלא מתניתין דלא מתניתין דלא איניתין אלא מרורתא מתניתין אוא מחניתין איניתין אוא מתניתין אוא מתניתים אוא מתניתין אוא מתניתין אוא מתניתין אוא מתניתין אוא מתניתין אוא מתניתים אוא מתנית אוא מתנ various 'לימא is not ההלכתא, since we rule like בבה. See the previous לימא, לא, לימא נמא, לא, לימא

 $^{^3}$ According to אבר, who maintains מלוה צריך למשכון, there will be no difference, whether מלוה צריך למשכון or not, in all cases ש"מ will be a ש"מ (unless we agree with אשמאל, which א"א obviously does not).

⁴ See עמוד on the previous תוס' ד"ה נימא.

⁵ The previous answer assumes that the הלכה is like רבה. The following answer applies if we maintain the כרב יוסף.

 $^{^6}$ In a case of ש"ש all agree that שושר אבידה is (like a שומר אבידה, who is considered) ש"ש according to יוסף. See footnote # 5.

where the מלוה is מלוה אין צריך למשכון שריי; אין would not have argued and maintain that the is a מלוה ([especially] since we just concluded כ"ע אית להו לדרב יוסף).

תוספות offers an alternate interpretation of מלוה צריך למשכון:

רבינו חננאל פירש צריך למשכון היינו שאינו רוצה להלוות לו בלא משכון - אחל פירש צריך למשכון היינו שאינו חננאל פירש מלוה מלוה משכון בריך למשכון מלוה מחלוה שביד משכון does not want to lend to the משכון השכון -

ולפירושו אתי שפיר דלא מצי לאוקמי מתניתין באין צריך - אחל מצירושו אתי שפיר דלא מצי לאוקמי מתניתין באין צריך, it is properly understood that it is not possible to establish the משנה by בריך למשכון -

תוספות finds fault with the היספות:

 9 אבל אין נראה פירושו דלישנא דצריך למשכון לא משמע הכי אבל אין נראה פירושו דלישנא דצריך למשכון לא שמע דריך שריד שריד לספר the בריך does not appear to be correct; for the expression בריך does not indicate so (that he does not want to lend without a משכון) -

רעוד דאף על גב דאין רוצה להלוות אלא על המשכון מצוה קעביד And additionally, that even though the מלוה does not want to lend unless there is a משכון, nevertheless he is performing a מצוה (and should be considered a ""ש") -

שבלא משכון אין לו להלוות כיון שירא להפסיד¹⁰ ואפשר במשכון: Since without a משכון he is not obligated to lend, because he is concerned for a loss, and it is possible with a משכון.

SUMMARY

מלוה צריך למשכון משכון שריך means either that the משכון משכון as payment (רש"י), or he refuses to lend without a (ר"ח).

THINKING IT OVER

By מצוה קעביד ש"ש because מצוה if we assume he is a "ש"ש because מצוה; is the מצוה granting the loan, or is the מצוה?

⁷ Therefore it cannot be considered that his watching the מצוה is a משכון since he is doing it for his own benefit.

 $^{^{8}}$ The משנה states מלוה אל המשכון, which indicates that the loan was predicated on the מלוה receiving a משנה.

 $^{^9}$ צריך למשכון means that he needs the משכון itself (as '"רש" explains); according to the מרא should have said words to the effect of מלוה רוצה משכון, etc.

 $^{^{10}}$ Therefore taking the משכון in order to give the loan is considered a מצוה. See 'Thinking it over'.